

In memory on...

Facebook

คำคมदारม ...ตามอารมณั้ัน

2

By... นางงเต้ง

...ทุกๆตัวอักษร ที่โผล่มา

ตั้งแต่วันแรก จนถึงวันนี้

ขอให้แค่ทุกคน ...

ไม่ได้มุ่งหวังคนหนึ่งคนใด

แต่มุ่งไปที่ใจ ...

เพื่อให้กำลังใจ ...

เพื่อสร้างความหวัง ...

เพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ...

และเพื่อให้เข้าใจ

...อย่างที่ผมเข้าใจ

ขอบคุณที่ติดตาม และติดตามต่อไป

...นางแต้ว

สุข

ถ้าเราคิดว่า ...

...ความสุขของผู้อื่น
คือความสุขของเรา

แต่ความทุกข์ของเราไม่สำคัญ
...เราจะไม่ทุกข์อีกต่อไป

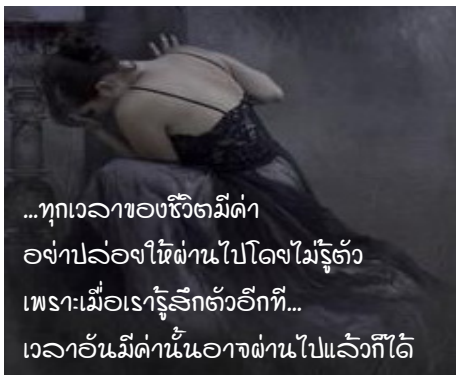
เพราะเราจะพบแต่ความสุข
...ตลอดเวลา

เปลี่ยน

...แต่เปลี่ยนความคิด
ก็เปลี่ยนโลก
...เปลี่ยนทุกอย่างได้
เริ่มต้นที่เปลี่ยนตัวเรา

ค่า

...ทุกเวลาของชีวิตมีค่า
อย่างปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่รู้อะไร
เพราะ: เมื่อเรารู้สึกตัวอีกที...
เวลาอันมีค่านั้นอาจผ่านไปแล้วก็ได้อีก

สิ่งที่มีค่าที่สุด คือ... ปัจจุบัน

...อย่างได้อาละงักบอดิตที่ล่วงมา
...อย่างได้วิถกถึงอนาคตที่ขังมาไม่ถึง
แต่จงใช้เวลาทุกขณะนี้ที่มีอยู่ ...ให้คุ้มค่า

เพราะ: ถ้าเราทำดีที่สุดแล้ว...
...เราจะไม่เสียดายเลยกับสิ่งที่เพิ่งสูญเสียไป
กับ สิ่งที่ไม่อาจได้มา

ความทรงจำ

...ความทรงจำ

ก็เหมือนการส่งจดหมายไป

แต่ไม่มีผู้รับ...

ส่งไปจดหมายก็ตีกลับ

...วนซ้ำอยู่อย่างนี้

จนกว่าเราจะเข้าใจว่า

...มีแต่เรา

ที่เก็บจดหมายนั้นไว้ในใจ

นั่นแหละ...

จดหมายถึงจะส่งถึงเจ้าของ

อารมณ์

...อารมณ์ ก็เหมือนลมพายุ

พัดมา แล้วก็ไป...

ไม่เคยมาแล้วไม่ไป

...ไม่มีใครรู้ว่า จะเกิดเมื่อใด

และก่อความเสียหายขนาดไหน

แต่ก็เชื่อว่า จะรับมือไม่ได้

...แต่เราไม่จี๊ดมันว่าเป็นต้นไม้ใหญ่

ลมพายุจะแรงขนาดไหน...

ก็ทำรากต้นหญ้านี้เองไม่ได้

และถ้าเราแค่ดูอยู่เฉยๆ ไม่หวั่นไหว

ใจเราก็จะสงบ...

เพราะไม่มีพายุอะไรทำร้ายใจเราได้

...นอกจากตัวเราเอง

ถ้ำ

บางคน... ไม่ออกจากถ้ำจากความฝัน
เพราะไม่ออกจากกลับมาในโลกแห่งความเป็นจริง

หลายๆคน... นึกว่านี่คือโลกแห่งความเป็นจริง
แต่จริงๆแล้วเป็นแค่โลกแห่งความฝัน

ต่อเมื่อ มีบางคน... ถ้ำขึ้นมาอย่างแท้จริง
โลกแห่งความฝันจะไม่มีอีกต่อไป

และนั่นเอง คือผู้ที่ทุกคนเรีงกขาน...
ผู้รู้ ผู้ถ้ำ ผู้เบิกบาน

รู้

รู้ว่า... ฝัน

จ: ตื่น จาก ...ความฝัน

รู้ ว่า... คิด

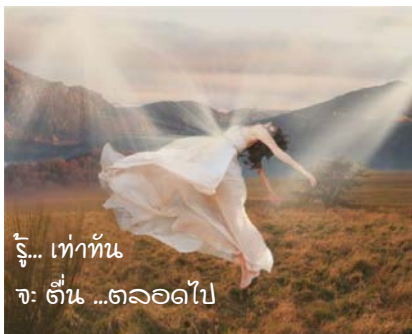
จ: ตื่น จาก ...ความคิด (อนาคต)

รู้ ว่า... นึก

จ: ตื่น จาก ...ความจำ (อดีต)

รู้... กาย รู้... ใจ

จ: อยู่ กับ ...ปัจจุบัน

รู้... เท่านั้น

จ: ตื่น ...ตลอดไป

รัก

แทนที่จะรอ...

ให้ใครมาให้ความรักแก่เรา

...จงให้ความรักแก่ได้ก่อน

แล้ว...

เราจะได้รับความรักกลับมา

...โดยไม่ต้องแสวงหา

แต่ให้...

เท่านั้นเอง

จำ

...ถึงสมองของนั้นจะจำไม่ได้
แต่เชื่อเถอะว่าหัวใจของนั้นจำได้
...ความทรงจำอาจจากห่างไปตามกาลเวลา
แต่ความรู้สึกในใจไม่เคยลบเลือน

...ไม่ว่าจะผ่านไปสักกี่ภพชาติ
จะเกิดมารูปลักษณะยังไง

...แต่เมื่อไหร่ที่เจอกัน
ฉันเชื่อว่า...
ฉันจะจำเธอได้

โลก

...โลก

เวลามองจากนอกโลก

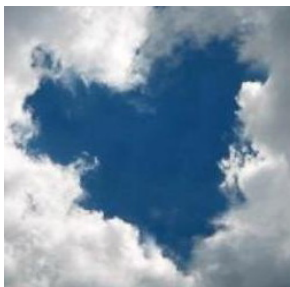
จะเป็นสีน้ำเงิน

...หัวใจของฉัน

ก็เป็นสีน้ำเงิน

...เพราะฉันรักเธอ

เหมือนกับที่รักโลกใบนี้

...ถ้าคนเรารักคนที่รัก

ได้เท่ากับที่รักโลก

...ชาวโลกคงจะมีความสุข

และสันติภาพ... คงไม่ไกลเกินเดี๋ยวนี้อะไร

ใจ

...ไม่ได้ดูด้วยตา
แต่รับรู้ได้ว่า
...เธอรู้สึกอย่างไร

ด้วย... ใจ

ชีวิต

...ถ้าเปรียบชีวิตเป็นดังการเดินทาง

เราอาจเจอแสงลมแรงกล้า...

...อาจเจอท้องฟ้าสดใส

หรืออาจเจอแสงฝนจนยากจะฝ่าไป

...แต่สุดท้ายจะเป็นอย่างไร

ก็อยู่ที่เรา

...ว่าจะไปตามฟ้าฝน

หรือจะไปตามหัวใจ

...เราไม่อาจควบคุมฟ้าฝนได้

แต่ควบคุมใจตัวเองได้

...เราเลือกได้

ลม

...ลมพายุพัดผ่านมา

แล้วก็ผ่านไป

...อาจทิ้งร่องงเล็บปวดในใจไว้เบื้องหลัง

แต่ใช้ว่าชีวิตจะเหมือนเดิมทุกวัน

...ยังมีดวงใจหวังจะได้พบวันดีๆ

เพราะพຽ່ງนี้... ยังมีแสงแดดอ่อนๆ

สายลมเย็นๆ ผ่นไปรงเบาๆ

...ความมดองมั้นนั้ไม่ได้จางหายไป

วันนี้... ก็แค่วันนึ่งที่ผ่านไป

...พຽ່ງนี้ยังมีอะไรใหม่ๆเฝ้ารอเรา

ชนะ:

...ถ้าเราอยากจะชนะใจใครสักคน
คงไม่ใช้การขัอดการคู่แข่งเราทุกคนให้หมดไป
เพราะไม่มีประโยชน์อันใด...
นอกจากเราจะสร้างศัตรูไม่มีที่สิ้นสุด

ที่เราควรจะทำ คือ
...ชนะใจตัวเอง
เพราะถ้าเราชนะใจตัวเองได้
...ก็จะชนะใจคนอื่นได้

เลือน

...เราไม่อาจเข้าถึงความรักได้
ในใครบางคน
แต่เราอาจเข้าถึงความรักได้
...ในใครอีกคน

แต่... เปิดใจ
ใช้ใจ เลือน...
เลือน... ด้วยใจ

ผู้นำ

...คนที่รับผิดชอบชีวิตมหาชนได้
ย่อมต้องดูแลครอบครัวและคนรักให้ดีเสียก่อน

ในขณะที่เดือดร้อน...
ก็ย่อมต้องการความเข้าใจ
...จากครอบครัวและคนรัก
มากกว่าปกติเช่นกัน

ความหวัง

ยังมีคนบางคนพนมมือขึ้น...
และเชื่อมั่นอย่างแรงกล้า ว่า
...ศรัทธาจะแปรวิกฤต
ให้เป็นโอกาสของเค้าได้

ความหวัง คือ... กำลังใจ
ที่ทำให้เราเชื่อว่า ...จะผ่านทุกสิ่งทุกอย่างไปได้
แม้ในขณะนั้น... ไม่มีทางที่จะเป็นไปได้เลย
แต่ ...ทุกสิ่งยอมเป็นไปได้

...แสงสว่างเพียงงิ้วไม้ขีด

ท่ามกลางความมืดมิดเกินจะกล่าว

...จุดประกายความหวัง ผ่านเรือบรรเทา

ปาฏิหาริย์แห่งชาวอาทิตย์อุทัย

...ขอเป็นหนึ่งในกำลังใจ

แก่ผู้ประสูติพิบัติชาวญี่ปุ่นทุกคน

ลืมน

...เวลาเดินไปข้างหน้า
เราอาจลืมมองเบื้องหลัง
แต่เมื่อใดเราพลาดพลั้ง
...จะเห็นเบื้องหลังเราคือใคร
ที่อยู่ข้างเรา ...ตลอดเวลา

หลับ

...หลับตาลงรักพัก
แล้วลืมขึ้นมาใหม่
...จะเห็นวันอันสดใส
ซ่อนในคืนอันเนิ่นนาน

หตุด

ปางที่...

ซุนตึก ...ผู้ร่ำตึกมามากมาย

อาจต้องการใครสักคน... รอเด้าองุ่น

เช่นเด้าองุ่น...

นักเดินทาง ...ผู้ท่องไปไม่สิ้นสุด

อาจต้องการหตุด... ธารงที่ลักแห่ง

รัก

...บางที่ความรัก

ก็มีมุมลึกลับเกินไหวค์ว่า

...แต่ในทุกครั้งที่ค้นหา

เราก็จะพบว่า...

...มีความสวยงามซ่อนอยู่เสมอ

งาม

...แม้สถานที่จะสวยงามสักเพียงใด
แต่ขาดคนรู้ใจก็เท่านั้น

...ขอบคุณ *Facebook*

ที่ทำให้พวกเราได้พบกัน

...ขอบคุณครูอาจารย์

ที่เป็นดั่งแสงสว่างในใจที่มีขอบเขต

...ขอบคุณบิดามารดา

ที่เป็นต้นแบบแห่งการทำควมดี

ขอบคุณ...

ทุกดวงใจที่เป็นกำลังใจ

จากนี้ และ ตลอดไป

...นางเจ๊จ

ดร.ศุภณัฏ เตชะตานนท์

หนังสือเล่มสอง

ที่รวบรวมทุกอย่างในชีวิต

มาไว้ในตัวอักษร

...นางเต๋จ